

Sygn. akt II Cz 916/13

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2013r

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 15 października 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia wnioskodawcy K. S. na postanowienie Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 8 sierpnia 2013r, sygn. akt I
Ns 1090/13

w sprawie z wniosku K. S.

przy udziale B. L.

o dział spadku po D. N.

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8 sierpnia 2013r Sąd Rejonowy w Świdnicy stwierdził swą niewłaściwość i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Lubinie. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia Sąd powołując się na przepisy art. 39 i 628 kpc stwierdził, że skoro ostatnim miejscem zamieszkania spadkodawcy był L., to niezależnie od tego, czy sprawa zostanie potraktowana jako pozew o zapłatę, czy wniosek o dział spadku – do rozpoznania sprawy, zgodnie z powołanymi wyżej przepisami właściwy jest Sąd Rejonowy w Lubinie.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniósł wnioskodawca zarzucając naruszenie przepisów postępowania tj. art. 39 i 628 k.p.c. poprzez błędne zastosowanie i przyjęcie, iż niezależnie od tego, czy sprawa zostanie potraktowana jako pozew o zapłatę, czy też wniosek o dział spadku, właściwym miejscowo sądem jest Sąd Rejonowy w Lubinie. Zdaniem skarżącego, skoro przedmiotem sporu w części określonej pozwem jest wyłącznie kwestia rozliczenia się przez pozwaną z zawartej i wykonywanej umowy, to w odniesieniu do właściwości miejscowej winny mieć zastosowanie przepisy 34 k.p.c. w zw. z art. 454 k.c. czyniące Sąd Rejonowy w Świdnicy właściwym do rozstrzygnięcia sporu. W ocenie wnioskodawcy należy oddzielić kwestię spadkobrania i dokonanego, co najmniej częściowo, działu spadku od kwestii stosunków zobowiązaniowych łączących poszczególne osoby, będących nawet następstwem uzyskania statusu spadkobiercy. Skoro strony postępowania zawarły zwykłą umowę cywilnoprawną poddając się jednocześnie reżimowi przepisów o stosunkach zobowiązaniowych, właściwość miejscowa Sądu Rejonowego w Świdnicy winna być utrwalona i uznana. Wskazując na powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie nie jest zasadne. Jak wynika z treści pisma wszczynającego niniejsze postępowanie zatytułowanego „Pozew o zapłatę” K. S. domagał się zasądzenia od B. L. następujących kwot:

1/ 15.821,89 zł z tytułu należnego mu udziału spadkowego po D. N.

2/ 596,65 zł z tytułu środków pieniężnych należących do spadkodawcy D. N. / w ogólnej wysokości 1.786,96 zł / znajdujących się na koncie w (...), a nie przekazanych K. S. zgodnie z jego udziałem spadkowym

3/ łącznej kwoty 22,65 zł tytułem zwrotu sum wydatkowanych przez K. S. na pisma procesowe skierowanie do B. L..

Tak sformułowane żądanie oznacza, że K. S. domaga się od B. L. kwoty 16.418,54 zł / 15.821,89 zł + 596,65 zł = 16.418,54 zł / tytułem spłaty należnego mu udziału spadkowego po D. N. oraz zasądzenia sumy 22,65 zł jaką wydatkował jego ówczesny pełnomocnik adw. M. S. na pisma procesowe skierowane do ówczesnego pełnomocnika B. L.- r.pr. J. K. dotyczące działu spadku po D. N. i wypłaty należnego K. S. udziału w spadku. Zgodnie więc z art. 628 kpc sądem właściwym do rozpoznania sprawy o dział spadku jest sąd ostatniego miejsca zamieszkania spadkodawcy, czyli w niniejszej sprawie Sąd Rejonowy w Lubinie. Wbrew zarzutom skarżącego to, że spadkobiercy porozumieili się w drodze umowy o sposobie działu spadku poprzez sprzedaż mieszkania wchodzącego w skład spadku po D. N. przez jednego ze spadkobierców, tj. B. L., nie zmienia faktu, że domaganie się przez spadkobiercę K. S. wypłaty określonej sumy stanowiącej równowartość przypadającego mu udziału spadkowego, jest sprawą nieprocesową z zakresu działu spadku, a nie sprawą o zapłatę, do której mają zastosowanie przepisy dotyczące postępowania zwykłego / procesu /. Z tych też względów przepis art. 34 kpc nie może w niniejszej sprawie określać właściwości Sądu.

Jeśli zaś chodzi o żądanie zwrotu przez K. S. kwoty 22,65 zł jaką wydatkował on /bądź jego pełnomocnik / na pisma procesowe skierowanie do pełnomocnika B. L., to choć w tej części jest to typowe żądanie zapłaty, do którego mają zastosowanie przepisy o procesie, jednakże z uwagi na przepis art. 27 § 1 kpc, również co do rozpoznania tego roszczenia właściwym jest Sąd Rejonowy w Lubinie. Zgodnie bowiem z tym przepisem powództwo wytacza się przed sąd I instancji, w którego okręgu pozwany ma miejsce zamieszkania. Z akt sprawy wynika zaś, że B. L. zamieszkuje w L..

Z tych też względów zażalenie K. S. jako bezzasadne podlegało oddaleniu- art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc.